

A. K.:

Dragi Marijini otroci!

V sako leto, ko se bližajo božični prazniki, pojemo v šoli staro božično pesem:

Veselite se ljudje!
Sveti Jožef v mesto gre.
Sveti Jožef in Marija
gresta v mesto Betlehem.

Ali se pesem ne moti? Dva tisoč let bo kmalu minilo, kar sta Jožef in Marija romala iz Nazareta v Betlehem. Ali zdaj še gresta za božične praznike na dolgo pot?

Otroci, pomnite, kaj vam povem. Sveti prazniki, ki jih obhajamo tekom leta, niso le spomin na davne, pretekle dogodke. Ob vsakem prazniku se skrivnostno obnavlja med nami ona čudežna zgodba, o kateri nam praznik pripoveduje. Tudi božična zgodba se skrivnostno ponavlja leto za letom.

Ko pride sveti adventni čas, ko v naša srca že od daleč poje glas božičnih zvonov, tedaj gresta Jožef in Marija na dolgo pot. Nazaret, to je njih tihi nebeški dom. In Betlehem? Otroci, Betlehem ni le eden, Betlehem je marsikje.

»Veselite se ljudje!« — poje pesem. Kako bi se ne veselili. Jožef in Marija prihajata, da poiščeta prenočišče, da pripravita zibelko za Zveličarja Jezusa, ki hoče biti rojen med nami.

Nekdaj sta trkala v Betlehemu na vrata vsake hiše. S solzami v očeh sta prosila za malo prostora, da bi mogel Jezus priti na svet. Trkala in prosila

sta zaman. Betlehemske prebivalci so jih odpodili od svojih vrat. »Nimamo nič prostora« — tako so brezsrčneži govorili. Jožef in Marija bosta morala v mrzli zimski noči prenočevati pod milim nebom.

Ko do mesta prideta,
prenočišča iščeta.
Oj, ti mesto betlehemsko,
ki nas nočeš prenočit.

Nebeški Oče jim pride na pomoč. Zunaj na polju najdeta reven hlevček. Tu se je rodil Jezus, Sin božji, Zveličar sveta.

Ko iz mesta prideta,
štalico zagledata.
Tam na gmajnci, v revni štalci
je rodila Jezusa.

Kje bosta Jožef in Marija letos potrkala, otroci? K vsakemu človeku prideta, tiho potrkata na vrata njegovega srca in prosita: »Odpri! Jezus hoče biti rojen v tvojem srcu.« Vsakega človeka srce je Betlehem, v vsakem srcu bi se Jezus rad rodil na sveto, božično noč.

Ali bomo odprli Jezusu in Mariji, ali bomo pripravili zibelko za malega Jezusa? Kajne, ljubi otroci, mi ne bomo trdosrčni kot oni betlehemske ljudje. Na stežaj bomo odprli vrata svojega srca, prav lepo bomo prosili Jožefa in Marijo: »Pridite, pripravite jaslice za Jezusa! Tudi mi bomo pomagali, da bo v našem malem srcu vse lepo pripravljeno.«

Kaj bomo storili v svetih adventnih dneh pred božičem? Lepo bomo opravljali svoje vsakdanje molitve. Lepo bomo ubogali starše in predstojnike. Radi bomo šli v cerkev pred tabernakelj, k sveti maši. Male žrtve, mala dobra dela bomo zbirali. Na naših žrtvah, na naših dobrih delih bo Jezus tako sladko počival. In še to: K sveti spovedi bo treba iti, da se očistimo grehov. Če Jezus pride, mora biti hišica našega srca čista in pometena. Po spovedi pa pojdemo k svetemu obhajilu. Morda še večkrat v adventu. Vselej bo Jezus prišel. Za to sveto noč pa bo prišel s posebno milostjo, z velikimi darovi za našo dušo, z velikim blagoslovom za vse naše življenje.

Jožef in Marija že trkata ... Le poslušajte: »Otrok, odpri, odpri!« Pripravimo srca za Jezusov božični prihod! —

V Betlehemu na Judovem sta Jožef in Marija trkala zastonj. Ljudje niso marali za Jezusov prihod. Koliko je danes takih ljudi. Ne marajo Jezusa, ne odpro mu svojih src. Svetonočni zvonovi bodo zvonili, v srca teh ljudi ne bo prišel njih mili glas. Božično veselje se bo razlilo po svetu, v srcih teh ljudi pa bo temna noč...

Koliko je takih ljudi po svetu. Morda so celo v naši hiši, morda v našem sorodstvu, morda celo v naši družini. Koliko je takih ljudi v nesrečni Rusiji. Koliko je takih ljudi v paganskih deželah, kjer so srca v temi, kjer Jezusa nič ne marajo. Na milijone in milijone je človeških src, ki Jožefu in Mariji ne odpro, ki Jezusa ne sprejmejo, da bi se rodil v njih za sveto noč.

Otroci, koga ne obide žalost ob misli na te nesrečne ljudi. Brez Jezusa gredo skozi življenje. Kam bo šla njih pot? Brez Jezusa ni zveličanja. Brez Jezusa gredo duše v večno noč, v strašno pogubljenje.

Ali niso vsi ti ljudje vredni našega usmiljenja, naše pomoči?

Kako jim pomagajmo? V svetih adventnih dneh molimo za grešnike! Molimo goreče in presrčno, da se omehčajo trda srca, da bo v vseh dušah sveti večer, da se bo v vseh srcih Jezus rodil.

Naj angelski spev v srcih vseh ljudi odmeva:

»Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so blage volje.«

Marijin vrtec v Žužemberku. Da ne bi mislili v Mengšu, Kapelah pri Ljutomeru, da v Žužemberku nimamo Marijinega vrtca, zato se oglašamo.

Najprej vsem povem, da nas je dosti v Marijinem vrtcu; prav gotovo nas je več kakor 300. Samo letos je bilo sprejetih čez 90.

Da bi videli, gospod urednik, kako je bilo na dan sprejema (20. 9. 1931) pri nas lepo! Najprej smo se vsi otroci Marijinega vrtca zbrali pred župniščem. Uvrstili smo se v sprevod tako, da so šli oni, ki so bili potem v

Marijin vrtec sprejeti, prvi, drugi pa smo šli za njimi. Pred nami sta nesla dva strežnika banderi s slikama Jezusovega in Marijinega Srca. Ko se je spreved Marijinih otrok vil proti cerkvi, je Mariji v čast in nam v pozdrav krasno pritrkavalo. Ko smo prišli v cerkev, smo opravili kratko molitev, potem zapeli Marijino pesem, nato je imel gospod kaplan, ki je naš voditelj, lep nagovor, ki smo si ga vsi zapomnili; razdelil je svečnjice in imel pete litanije Matere Božje, pri katerih smo mi odpevali. Ko smo slovesnost v cerkvi končali, smo se zbrali v dvorani Prosvetnega društva, kjer smo igrali tri lepe igrice. Otroci Marijinega vrta smo smeli gledati zastoj. K tej naši prireditvi je prišlo veliko ljudi. Igrali smo že mnogokrat. Na shodih je zelo lepo; pojemo Marijine pesmi in poslušamo lepe govore g. kaplana in g. učiteljice. Dni, ki jih preživimo v Marijinem vrtcu, ne bomo nikdar pozabili.

Lepo pozdravljamo vse otroke Marijine in čitatelje Angelčka. — Mlakar Majda, učenka VI. razreda.

Uganke, skrivalice in drugo.

Božična noč.

(Janez
Ložar,
Ljubljana.)

Glej
domine!